

fauna is dit het tweede zekere broedgeval van de Kruisbek (*Loxia curvirostra*) in Nederland. De eer van het zo vlot ontdekken van dit nest komt aan Campbell toe, die als Schot de nestgewoonten van de vogel goed kent.

W. H. Bierman.

SUMMARY:

New record of Crossbills nesting in the Netherlands

While walking with me in our national park „de Hoge Veluwe” on April 30, 1967, Dr. Bruce Campbell was the first to see two Crossbills (*Loxia curvirostra*) flying on to a fairly tall Scots pine. Both birds disappeared for a short time before the male flew away. The hen remained in the nest my friend subsequently discovered some 30 feet up. The birds probably had young, but we failed to see any movement or droppings. When my wife and I came back on May 5 we discovered that the tree was marked and had been climbed, two big branches having been broken off and no sign of the nest remaining.

This should be the second authenticated record of Crossbills nesting in the Netherlands.

BROEDGEVALLEN VAN KEPEN (*Fringilla montifringilla*) IN NEDERLAND

Naast de — in de loop der tijden — lange lijst van zomerwaarnemingen van Kepen in Nederland bestonden tot voor 1965 slechts twee concrete gevallen die duiden op broedpogingen.

Het eerste geval dateert uit 1942, toen een Keep op onbevuchte eieren te Kortenhoeft heeft gebroed (zie *Ardea* 32: 249). Het tweede geval uit het voorjaar van 1957, toen een paartje Kepen in Apeldoorn nestelde (zie *Limosa* 30: 155). Dit nest is waarschijnlijk door Vlaamse Gaaien verstoord.

Het eerste definitieve broedgeval heeft in 1965 in een boomgaard bij Lexmond (Utrecht) plaats gevonden. Ontdekkers van dit broedgeval waren de heren G. G. A. Fazzi en Dijkstra (zie *Vanellus* 18: 205—206). Het nest bevond zich op ± 3 meter hoogte in een appelboom en in het nest zaten drie of vier jongen. Slechts een jaar na dit eerste broedgeval werden in 1966 twee nesten van de Keep te De Cocksdorp gevonden, één even ten zuiden van dit dorp en één in een bos ten oosten hiervan (zie *De Pieper* 5: 75). Eén van de nesten, gevonden door de heer J. I. Boon, lag op ± 6 meter hoogte in een grijze wilg. Toen niet bekend met het broedgeval in Lexmond meende ik te doen te hebben met het eerste Nederlandse broedgeval. De jongen uit dit nest zijn door hevige regen- en hagelbuien vroegtijdig doodgegaan. Het andere nest bevond zich op ± 3 meter hoogte in een bergdennetje. Uit dit nest zijn 3 jongen uitgevlogen. Bij dit laatste nest verbleven op de dag van ontdekking 2 ♀ en 1 ♂.

Twee overeenkomsten bij deze drie broedgevallen moeten hierbij vermeld worden. Alle drie nesten zijn in feite gevonden doordat de mannetjes een hard „Wiet wiet” lieten horen. Voorts vonden alle drie de broedgevallen laat plaats, zelfs voor Scandinavische begrippen. Het eerste nest werd gevonden

J. P. REYDON

Nest van Keep (*Fringilla montifringilla*). Texel, De Cocksdorp, 1966.

op 31 juli, het tweede nest begin juli (nest in aanbouw) en het derde nest op 19 augustus. De Texelse broedgevallen zijn m.i. het gevolg van de steeds frequentere zomerwaarnemingen aldaar.

Chr. van Orden.

SUMMARY:

Breeding-cases of the Brambling

After a breeding-case of a female Brambling on not-impregnated eggs in 1942 and an unsuccessful breeding-attempt in 1957, there were one positive case in the Province of Utrecht in 1965 and two in the island of Texel in 1966.